

velfungerende og succesrig ordning, da man altså enerådigt besluttede, at staten ikke længere skal give sin halvdel til egnsteatrenes virksomhed, men at finansieringen af nye teatres drift alene skal påhvile kommunerne. Det er en aftale, som i øvrigt blev indgået uden det meget brede teaterflertal, der ellers kendetegner dansk teaterpolitik, og det betyder altså, at kommuner, der i forvejen er spændt hårdt for, nu skal til at finde ekstra penge til teatrene – penge, som alle åbenbart undtagen Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti ved at kommunerne har hårdt brug for til bl.a. hjemmehjælp og folkeskoler.

Hvorfor skal staten ikke længere tage sit lige ansvar for, at der er et kulturtilbud til danskerne i hele landet og ikke kun i storbyerne? Hvorfor skal velfungerende egnsteatre nu være usikre på deres økonomi og kommunerne ikke kunne vide, hvad de får i statslig refusion i de enkelte år? At regeringen på den her måde reducerer sit ansvar for landets lokale teatre og dermed også for teaterpublikummet i Herning, Holstebro, Hølbæk og Haderslev, ja, over hele landet, kan jo kun tages som et klart udtryk for, at denne regering ikke prioriterer kultur i hele landet.

Denne forringelse af egnsteaterordningen er jo blevet gennemført på trods af teatrenes ønsker, på trods af anbefalingerne fra kulturministerens eget fagudvalg på området, Kunstrådets scenekunstudvalg, som alle klart har markeret, at en bevarelse af refusionsordningen på 50 pct. vil være det rigtige.

Vi har også allerede set forringelser for en række teatre, steder, som kommunerne giver udtryk for de ikke har mulighed for at finde de ekstra penge til, som regeringen altså ikke længere vil give. Hertil kommer, at der bliver langt mindre incitament til at oprette nye teatre i de dele af landet, hvor der jo altså stadig væk er sorte huller. Nej, der skal måske ikke være 98 egnsteatre, men 36 egnsteatre i dag dækker altså ikke behovet. Bl.a. er der i hele det sønderjyske område i dag kun et enkelt egnsteater. Det må man også tage med.

Venstres og Dansk Folkepartis kulturordfører og teaterordfører har jo også på flere møder og i pressen i efteråret lovet teatrene, at man vil gøre noget ved situationen. Men intet er der sket, og intet vil der ske, kan vi her i dag konstatere. Det var rene tomme tønder, der buldrede. Det var måske et forsøg på at skaffe nogle billige point ved at udtrykke en bekymring og love handling

til de mange danskere, som benytter egnsteatrene, men det viste sig altså kun at være varm luft.

Kl. 20:41

Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti har ikke nogen reel bekymring for danskernes lokale og regionale teatre, og det har vi tydeligt fået afsløret her i dag i Folketingssalen.

Melodien fra de borgerlige ordførere har hele tiden lydt, at egnsteatrene i højere grad er kommunernes ansvar end statens ansvar, og det argument holder ikke. Regeringen og kulturministeren har et klart ansvar for, at der er kulturtilbud, herunder teatertilbud i hele landet. Ja, det var faktisk den nye kulturministers eneste store løfte, da hun tiltrådte som minister, og vi ser her, hvor godt det går.

Men staten har også et ligeligt ansvar for egnsteatrene, fordi egnsteatrene og de små storbyteatre er rygraden i hele den danske og internationale teaterturnévirkning, en virksomhed, som ministeren gerne praler af og også vil gøre til sin succes. Så egnsteatrene er på den måde hele Danmarks teatre og dermed også et ansvar for regering og kulturminister.

Men sådan skulle det altså ikke længere være hos denne regering og de konservative kulturministre. Da vi indgik en aftale med den daværende kulturminister, hr. Brian Mikkelsen, i 2005, var det med en klar aftale om ikke at ændre refusionsordningen. Det var også grundlaget for det udvalgsarbejde om egnsteatrenes fremtid, som i 2006 blev sat i gang, og som bl.a. førte til den nuværende egnsteaterkonsulentordning. Men vi og udvalget blev ført bag lyset, for kun et år efter ødelagde regeringen og Dansk Folkeparti refusionsordningen som en tyv om natten, og i dag står vi så med resultaterne. Alene i år er statens refusion reduceret med 10 pct. – fra 50 pct. til 40 pct. Hvordan det kommer til at se ud i de kommende år, kan ingen vide.

Så med det her beslutningsforslag har vi ønsket at genskabe sikkerheden omkring egnsteatrenes økonomiske situation og også deres og kommunernes mulighed for planlægning. Vi ønsker igen at give incitament til, at der oprettes egnsteatre i de dele af Danmark, der stadig væk mangler, og vi ønsker at imødegå kvalitetsforringelser og eventuelt teaterlukninger som følge af kommunernes meget stramme økonomi.

Derfor beder vi Folketinget om at pålægge regeringen at genindføre den faste statslige refusion til kommunerne på 50 pct. af driftsudgifterne til egnsteatre fra og med 2010. Finansieringen